

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620010666
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1620010666.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Zuzany Molnárovej, v trestnej veci obžalovaného S. Z. pre zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona účinného, o odvolaní obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp.zn. 7T/27/2020 zo dňa 04.03.2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 01.06.2021 jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného S. Z., nar. XX.XX.XXXX, a odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Malacky pod sp.zn. 7T/27/2020 o.i. uznal obžalovaného S. Z. vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a v súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 16.06.2020 v čase cca okolo 03.00h v obci Jakubov obvinení S. Z., E. J. a ďalšia trestne zodpovedná osoba vypáčili vstupné dvere vedúce do budovy skladu prevádzky hospodárskeho dvora - lakovne nachádzajúcej sa na parcele číslo XXXX/XX k.ú. S., cez ktoré následne z priestorov skladu S. Z. spolu s E. J. postupne vyniesli 1 ks elektrostatický stroj na nanášanie práškových farieb, zn. Nordson, antikorový s modrým madlom, s celým príslušenstvom v hodnote 8.000 €, 1ks CO2 zväračku, zn. ETP, tyrkysovej farby s označením MC 141 na kolieskach s príslušenstvom v hodnote 500 €, 1 ks vŕtačku zn. NAREX, modrej - farby, v hodnote 60 €, 1 ks rozbrusovačku na kov zn. MAKYTA, zelenej farby v hodnote 130 €, 3 ks rovnakých vibračných brúsok zn. MAKYTA, zelenej farby, s pracovnou plochou 10x10cm, v hodnote 80 €/ks, 1ks vibračná brúska s pracovnou plochou 10x25cm, zn. MAKYTA, zelenej farby v hodnote 150 €, 1 ks gola sada zn. TONA, v modrom kufríku v hodnote 100 €, 1 ks zväračská prilba zn. Welding helmet, čiernej farby v hodnote 80 €, 1 ks nitovacie kliešte, čierneho farby v hodnote 30 €, 1ks kliešte na plech modrej farby v hodnote 30 € a 1 ks paletový vozík v hodnote 150 €, ktoré odovzdávali obvineným N. V. a K. Z., ktorí čakali pri dverách, a títo následne takto odcudzený materiál ukladali do batožinového priestoru nimi pristaveného nákladného motorového vozidla zn. Fiat Ducato, bielej farby C.:D potom obvinený S. Z. spolu s obvineným E. J. požiadali ďalšiu trestne zodpovednú osobu, aby im pomohla vypáčiť mreže na dverách vedúcich do kancelárie, načo ďalšia trestne zodpovedná osoba spoločne s obvineným S. Z. a E. J. vytrhla z oblasti zárubní mreže pred vstupnými dverami do kancelárie, ďalej vypáčili zamknuté presklené vstupné interiérové dvere, následne sa vrátil k vstupným dverám, kde zostal stáť a dávať pozor spoločne s obvineným K. Z., pričom obvinený S. Z. a obvinený E. J. začali prehľadávať priestory kancelárie, odkiaľ odcudzili záhlavnú pečiatku s názvom S. W., Maliarstvo - natieračstvo, X.: XX XXX XXX spolu s bližšie nestotožnenými dokumentmi, ktoré odniesli do pristavenej

dodávky, potom obvinený S. Z. po odcudzení vyššie popísaných vecí, bez predchádzajúcej dohody s ostatnými spoluobvinenými, iniciatívne a za účelom zahladenia stôp chytil do rúk plechovú bandasku, ktorá sa nachádzala vo vnútorných priestoroch, ktorej obsah vyliat tak, aby vytvoril horľavý pás a tento zapálil, čím inicioval požiar prevádzky lakovne, v ktorej takto navyše v jej priestoroch zhorelo 34 ks krabíc práškovej farby s obsahom jednej krabice 25kg v celkovej hodnote 4.420 € a kompresor zn. Ynna-Alup v hodnote 6.000 € a striekacie zariadenie zn. Larius v hodnote 5.000 €, následne nastúpil do dodávky a spoločne všetci obvinení odišli cez „tzv. Príbrzdie“ okolo obce Suchohrad do obce Gajary na miesto tzv. „Sonda“, kde odcudzené veci ukryli v miestnom poraste, čím týmto konaním poškodenému S. W., nar. XX.XX.XXXX, D. - N., R. H. XXXX/XX, spôsobili škodu krádežou vo výške 9.470 € a obvinený S. Z. založením požiaru spôsobil škodu na budove lakovne, jej príslušenstva a interiéru, spolu so zhorenými vecami v minimálnej výške 65.506,30 €.

Za to mu súd prvého stupňa podľa § 245 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovaného S. Z. zaviazal k náhrade škody vo výške 37.685,17 € poškodenému S. W., ktorého podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces. Vo vzťahu k odcudzeniu súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného a ďalšie osoby k spoločnej a nerozdielnej náhrade škody vo výške 1.189,64 €.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení odvolanie smerujúce proti výroku o treste, rovnako ako prokurátor, ktorého odvolanie bolo podané v neprospech obžalovaného, tiež proti výroku o treste.

Obžalovaný odôvodnil odvolanie prostredníctvom obhajcu podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 01.04.2021. Obhajoba odôvodňuje odvolanie poukazom na skutočnosť, že v prospech obžalovaného existujú 2 poľahčujúce okolnosti. Súd nesprávne uplatnil v prospech obžalovaného iba jednu poľahčujúcu okolnosť. Prvá poľahčujúca okolnosť je, že obžalovaný chce dobrovoľne nahradiť škodu. Obžalovaný sa chce aktívnym spôsobom pričiniť o odstránenie škodlivých následkov trestného činu. Túto poľahčujúcu súd nezohľadnil, a ani na ňu neprihliadol. Obhajoba má zato, že odvolací súd by mal zohľadniť uvedenú skutočnosť pri individualizácii trestu v prospech obžalovaného. Druhá poľahčujúca okolnosť je, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval. Túto skutočnosť súd správne zohľadnil tak, ako je uvedené v odôvodnení rozsudku. Pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností je 2:2. Obhajoba žiada, aby odvolací súd prihliadol na dve uvedené poľahčujúce okolnosti, namiesto 1 poľahčujúcej okolnosti v prospech obžalovaného, a aby nezvyšoval spodnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, lebo na aplikáciu § 38 ods. 4 Trestného zákona nie je osobitný dôvod. Naopak, súd prihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m), aj keď na ňu prihliadať nemusel, keďže ide o jedinou priťažujúcu okolnosť, na ktorú súd prihliadať nemusí. Poľahčujúce a priťažujúce okolnosti sú prostriedky pre individualizáciu trestu, prehlbujú zákonnú a súdnu individualizáciu trestu a ovplyvňujú jeho výmeru. Okamihom dokonania trestného činu sú všetky priťažujúce okolnosti už dané, avšak poľahčujúce okolnosti si môže páchateľ vytvoriť aj po spáchaní trestného činu, to najmä s ohľadom na odstránenie škodlivých následkov trestného činu resp. dobrovoľné nahradenie spôsobenej škody, priznanie sa k trestnému činu a úprimné oľutovanie v zmysle § 38 ods. 2. Súd je povinný prihliadať na vzájomný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v rámci aritmetického priemeru. Súd by mal v tomto individuálnom prípade v zmysle práva na spravodlivý súdny proces uplatniť základnú trestnú sadzbu v rozmedzí 3 roky až 8 rokov. Obhajoba žiada, aby odvolací súd zmenil rozsudok v časti výroku o treste v prospech obžalovaného, a aby uložil obžalovanému trest v dolnej hranici trestnej sadzby v najnižšej zákonom stanovenej dĺžke.

Prokurátor odôvodnil odvolanie podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 31.03.2021. Podstatou odvolania prokurátora je neprimeraná miernosť trestu. Trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov tak, ako bol uložený obžalovanému, nemožno považovať za dostatočný z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie, a navyše nezohľadňuje závažnosť a následok konania obžalovaného. Tento sa priznal ku skutkom až pod ťarchou nespochybniteľnej dôkaznej situácie, kedy ho z ich spáchania usvedčovali ostatní traja spoluobvinení. Rovnako je potrebné vziať do úvahy aj tú skutočnosť, že zo spáchania trestných činov sa chcel obžalovaný vyvinieť tak, že nahováral ostatných spoluobžalovaných, aby usvedčovali z jeho spáchania N. V. alebo V. N., ktorý z jeho spáchaním nemal nič spoločné. Bolo

preukázané, že obžalovaný S. Z. bol tým zo štvorice obžalovaných, ktorý jednak zabezpečil nákladné motorové vozidlo, ktoré bolo použité na spáchanie trestného činu, a následne na túto činnosť v podstate využil a naverboval troch spoluobžalovaných, vrátane dovtedy bezúhonného K. Z.. Obžalovaný nebol len preukázateľne ten, ktorý zastrešoval a riadil protiprávnu činnosť ostatných spoluobžalovaných, ale zjavne aj v najväčšej miere z nej profitoval, keďže odcudzené veci predával, a zisk z predaja si výhradne on sám prisvojoval pre vlastnú potrebu, pričom ostatných spoluobžalovaných vyplácal pervitínom. Bezpochyby najzávažnejším konaním obžalovaného S. Z. bolo podpálenie prevádzky lakovne, ktorým spôsobil škodu vlastníkom minimálne vo výške 65.506,30 €. Takéto konanie zo strany obžalovaného bolo navyše zcela zbytočné a s veľmi negatívnymi následkami pre poškodených, ktorí takto došli nielen o časť budovy, ktorú museli zrekonštruovať, ale aj o časť zariadenia, vrátane vecí, ktoré mali v budove uskladnené, a ktoré slúžili na ich podnikateľské účely. Podpálením budovy lakovne im nielen spôsobil škodu, ktorá niekoľkonásobne prevyšovala škodu na odcudzených veciach, ale zjavne týmto konaním zasiahol do prevádzkovej činnosti lakovne a poškodil ich v podnikaní. Nad rámec uvedeného prokurátor konštatuje, že náhrada škody, na ktorú bol obžalovaný v rozsahu 37.685,17 € zaviazaný, sa stane v budúcnosti nevyhľaditeľnou pohľadávkou. Prokurátor má zato, že súdom uložený trest takmer na samej spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby u 6 krát súdne trestaného recidivistu, aj s poukazom na následok v podobe zničenia prevádzky lakovne so všetkými negatívnymi dôsledkami, ktoré sú s tým pre poškodených ako podnikateľov spojené, je súdom uložený trest vo výmere 5 rokov nepodmienečne nedostatočný, a preto je potrebné obžalovanému uložiť trest v hornej polovici trestnej sadzby.

Obžalovaný využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu prokurátora, a to vlastným podaním zo dňa 27.04.2021 i prostredníctvom obhajcu. Obhajoba zotrúva na dôvodoch svojho odvolania a dôvody prokurátora považuje za nedostatočné. Obžalovaný zdôrazňuje, že sa priznal nie pod ťarchou dôkazov, ale z vlastného presvedčenia a úprimnej ľúlosti, čo sa prejavilo jeho vyhlásením viny na hlavnom pojednávaní. Prokurátor mu stále vyčíta jeho správanie v prípravnom konaní, čo je vzhľadom na následné vyhlásenie viny irelevantné. Obžalovaný žiada potvrdenie napadnutého rozsudku a o uloženie čo najkratšieho trestu. Svoj záväzok nahradiť škodu si splní.

Prokurátor nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu obžalovaného, ktoré mu bolo súdom prvého stupňa doručené v súlade s § 314 Trestného poriadku.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť a včasnosť oboch odvolaní podaných oprávnenými osobami, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že obe odvolania sú nedôvodné.

Odvolací súd po predložení veci nezistil žiadne také vady napadnutého rozsudku alebo konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí, a preto nariadil vo veci verejné zasadnutie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajoba zotrúva na písomných dôvodoch odvolania a navrhla, aby odvolací súd rozhodol tak, ako je navrhované v odvolaní. Zástupca krajskej prokuratúry zotrúva na dôvodoch odvolania a navrhol uložiť obžalovanému trest v hornej polovici trestnej sadzby.

Obžalovaný S. Z. pred odvolacím súdom uviedol, že má doma 3 deti a ženu. Je mu veľmi ľúto, čo spáchal. Chce byť čo najskôr pri deťoch a nahradiť škodu. Plačúc prosil o miernejší trest.

Odvolací súd teda preskúmal len výrok o treste napadnutého rozsudku ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že uložený trest zodpovedá zákonným požiadavkám.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku, a tieto dôkazy aj správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil. Svoje rozhodnutie napokon zákonným spôsobom a presvedčivo odôvodnil.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 04.12.2020 na S. Z. a spol. obžalobu pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a v súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe, ako je uvedený vyššie v tomto odôvodnení.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.03.2021 obžalovaný S. Z. učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný, a následne kladne zodpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Súd prvého stupňa podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonával, vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste a k výroku na náhrade škody.

Obžalovaného S. Z. súd prvého stupňa na základe jeho vyhlásenia o vine uznal vinným v zmysle obžaloby. K uznaniu viny na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby došlo po vyhlásení viny a postupe podľa § 257 Trestného poriadku, preto výrok o vine nemohol byť predmetom revízie odvolacím súdom, a táto časť rozsudku nemohla byť a ani nebola odvolaním napadnutá.

Pri dokazovaní skutočností podstatných pre výroky o treste a náhrade škody súd prvého stupňa vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku, a to registra trestov obžalovaného a dokladov súvisiacich s nadobudnutím a zničením vecí z lakovne, i s nákladmi na jej rekonštrukciu.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný S. Z. má 6 záznamov v registri trestov pre rôznorodú trestnú činnosť, z toho v 2 prípadoch sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený. Vo zvyšných 4 prípadoch sa jedná o odsúdenia za násilnú, majetkovú, drogovú trestnú činnosť a trestnú činnosť proti verejnému poriadku, obžalovaný opakovane vykonal nepodmienečné tresty odňatia slobody. Naposledy bol Okresným súdom Malacky pod sp.zn. OT/17/2014 dňa 20.02.2014 uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Dopustil sa niekoľkých priestupkov v cestnej premávke.

Súd prvého stupňa postupoval správne, keď ukladal obžalovanému úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona za spáchanie viacerých trestných činov v jednočinnom súbehu. V zmysle tohto ustanovenia zákona súd ukladal trest podľa najprísnejšej trestnej sadzby určenej pre zbiehajúce sa trestné činy, teda podľa § 245 ods. 3 Trestného zákona, ktorého trestná sadzba je 3 až 8 rokov.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa nepochybil pri určovaní povahy a počtu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona. Dostatočne prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Aj odvolací súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa v § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa k trestnému činu priznal a jeho spáchanie oľutoval. Nebol žiaden dôvod na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, pretože obžalovaný sa nijako nepričinil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu, ani spôsobenú škodu dobrovoľne nahradil. Obsah tohto citovaného ustanovenia zákona vylučuje možnosť priznať danú poľahčujúcu okolnosť len preto, že obžalovaný vyhlási, že chce škodu nahradiť. Chcenie nie je konanie predpokladané v § 36 písm. k) Trestného zákona, pretože nepredstavuje žiadnu aktivitu

smerom k poškodenému alebo smerom k náhrade škody. Príťažujúce okolnosti zistil súd prvého stupňa tak isto správne. Obžalovaný spáchal viac trestných činov, čím je daná príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, a bol za trestný čin už odsúdený, čo zodpovedá ustanoveniu § 37 písm. m) Trestného zákona. Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného odvolací súd konštatuje, že v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona možno na predchádzajúce odsúdenia neprihliadať, ale len v prípade, ak to odôvodňuje povaha predchádzajúceho odsúdenia. Zákon nepredpokladá v tomto smere svojvoľný postup súdu, akého sa domáha obhajoba v odvolaní, keďže možnosť neprihliadnuť na fakt recidívy trestnej činnosti obmedzuje charakterom predchádzajúcich odsúdení. V prípade obžalovaného S. Galbu sú relevantné tie jeho odsúdenia, ktoré nie sú zahladené, pričom žiadne z nich nie je takej povahy, ktorá by odôvodňovala abstrahovanie od nich. Súd prvého stupňa teda správne podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil spodnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a ukladal trest v sadzbe 4 roky a 8 mesiacov až 8 rokov.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s výrokom o treste napadnutého rozsudku a úvahy, ktoré súd k tomuto viedli, považuje v podstate za správne.

Pri úvahách o druhu trestu aj odvolací súd dospel k záveru, že uloženie nepodmienečného trestu obžalovanému je determinované nielen spodnou hranicou trestnej sadzby, ale je aj plne opodstatnené závažnosťou následku, okolnosťami trestného činu i menej priaznivými možnosťami nápravy obžalovaného. Obžalovaný spôsobil poškodenému nielen vysokú škodu, ale aj vážnu ujmu na jeho živobytí spojenom s jeho podnikateľskou činnosťou. Zapálenie lakovne bolo bezohľadným a zlomyseľným činom, ktorý vypovedá o morálnom profile obžalovaného, rovnako ako početnosť a charakter jeho predchádzajúcej trestnej činnosti. Všetky uvedené skutočnosti v súhrne vypovedajú o potrebe zdôraznenia ochranej funkcie trestu vo vzťahu k ostatným členom spoločnosti a funkcie morálnej. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému súdom prvého stupňa odráža nielen možnosti nápravy obžalovaného a jej morálne odsúdenie, ale aj požiadavky generálnej prevencie. Uloženie takéhoto druhu trestu zodpovedá zákonným kritériám uvedeným v § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Aplikujúc kritériá a zásady pre ukládanie trestov vyjadrené v citovaných ustanoveniach § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona odvolací súd dospel k záveru, že s požiadavkou preventívneho, výchovného i morálneho účelu trestu korešponduje uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov, teda pri spodnej hranici trestnej sadzby, ako uložil súd prvého stupňa obžalovanému v napadnutom rozsudku. Takýto trest odňatia slobody je individualizovaný a odráža okolnosti na strane obžalovaného, mieru jeho zavinenia, následok a celkové okolnosti spáchania skutku. V tomto smere je dostatočne zohľadnená poľahčujúca okolnosť jeho priznania a ľútosti. Súd prvého stupňa detailne vysvetlil, prečo vymeral obžalovanému trest vo výmere práve 5 rokov, a odvolací súd sa s jeho dôvodmi stotožnil, s výnimkou špekulácií o ťarche dôkaznej situácie v čase priznania obžalovaného a nevyhnutnosti jeho priznania, a tiež poukazovania na okolnosti zadržania obžalovaného, ktoré sú za súčasného prijatia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona irelevantné. Ak považoval súd prvého stupňa uvedené okolnosti za dôležité, nemal priznať obžalovanému danú poľahčujúcu okolnosť. Odvolací súd môže v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Trestného zákona zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu len vtedy, keď je uložený trest neprimeraný. Nevyšli však najavo žiadne také skutočnosti v prospech či v neprospech obžalovaného, pre ktoré by bol trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov či už neprimerane mierny alebo neprimerane prísny.

Zákonu zodpovedá aj výrok napadnutého rozsudku o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody uloženého pre úmyselný trestný čin.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd vyhodnotil obe odvolania ako nedôvodné, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Výrok o náhrade škody nebol napadnutý odvolaním, a preto ho odvolací súd v rámci svojej revíznej povinnosti nepreskúmaval.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.